

naae det Maal, som mangfoldige Udtalelser, der samstemmende have lydt, have været enige om, at det var paa høie Tid at naae. Det Ændringsforflag, som jeg tilligemed to andre Forslagsstillere har tilladt mig at fremlægge, gaar jo imidlertid noget videre, end hvad jeg antydede ved 1ste Behandling af Sagen. Da udtalte jeg mig kun for en Forhøielse af Lønningerne for de Menige og Underkorporalerne, men da vi kom til nyere at se paa Forslaget og dets forskjellige Satser, er det forekommet os, at der er Grund til at foretage en Afrunding af samtlige de foreslaaede Satser. Ganske vist ville vi jo allerede ved det 5 Dages Lønningsfyftem kunne komme ind paa Decimalberegningen, for saa vidt vi faae med fulde 5 Lønningsdage at gjøre; men i alle de Tilfælde, hvor man ikke har 5 Lønningsdage, vil det Forslag, vi have stillet, udenfor dette faae sin Betydning; i alt Fald med Hensyn til Regnskaberne forekommer det mig, at ingen Lidet taler for vor Affattelse. Vi finde, at det i Stedet for Satser som 19 Dre, 9 Dre, 7 Dre o. s. v. vil stemme bedre med Decimalsyftemet at vedtage de afrundede Satser. Dette er imidlertid paa ingen Maade noget Væsentligt; tværtimod, hvis det ikke finder nogen væsentlig Støtte, ville disse Ændringsforflag ikke være af den Natur, at de absolut bør fastholdes, da deres finansielle Resultat jo ikke er væsentligt, og flere af dem endogsaa indeholde Afdrag i Lønningerne, saa at de forskellige Bestemmelser, som vi have foreslaaet, nogenlunde kunne gaa op mod hinanden. Jeg lægger altsaa ikke nogen væsentlig Vægt paa denne Række af Ændringsforflag; men paa den anden Side er det jo ogsaa indlysende, at, dersom man vil fastholde de to første Ændringsforflag, som ere det Væsentlige, vil der heller ikke kunne være nogen Grund til ikke tillige at fastholde de øvrige. Forslagsstillerne styldte det høie Thing Oplysning om, hvilket finansielt Resultat disse Forslag ville medføre, og jeg har, støttet til den Beregning, der allerede er foretagen i Anmærkningerne til Regjeringens Lovforslag, beregnet, hvad det vilde føre til, om vi vedtage de af os stillede Ændringsforflag. Resultatet vil da være, at Forhøielsen for Underkorporaler og Ligestillede, nemlig fra 54 Dre til 65 Dre, vil medføre en Forøgelse af 38,578 Kroner; Forhøielsen for de Menige fra 22 Skilling til 55 Dre vil medføre i Alt en Forøgelse af 228,290 Kroner; Lønningsstillægets Forhøielse fra 4 Skilling daglig til 10 Dre vil udgjøre i Alt 1,823 Kroner; 2 Skillings-Lønningsstillægets Forøgelse til 5 Dre vil medføre en Udgift af 11,797 Kroner. Af de øvrige Poster ville de forøgede Afdrag under Naturalforpleiningen, for saa vidt angaar Afdragene af 18 Skilling daglig, altsaa med Rationemeststillæget, medføre en Formindstelse i Udgift eller Tab for de Bedkommende af 2,115 Kroner, og hvad angaar Lønningsafdragene af 14 Skilling, som fore-

flaas ansat til 30 Dre, da vil Tabet for de Bedkommende udgjøre 3,383 Kroner. For Sygeforpleiningen ville Afdragene, som ogsaa der ere forøgede fra 16 Skilling til 35 Dre, medføre et Tab af 354 Kroner for de Bedkommende. Udbetalingen af Smaafornødenheder paa Sygehuse, som foreslaas forøget fra 4 Skilling til 10 Dre, vil medføre en forøget Udgift for Statskassen, men en Binding for de Bedkommende af 2,519 Kroner. I Alt vil den forøgede Udgift for Statskassen udgjøre for Hærens Bedkommende 306,349 Kroner, medens Bindingen for Statskassen, altsaa de Afdrag, som ville blive til Tab for de Paagaeldende, udgjøre i Alt 5,852 Kroner. Resultatet er saaledes: Merudgift for Statskassen af i Alt 300,497 Kroner, eller med et rundt Tal 300,000 Kroner. — Man vil have lagt Mærke til, at, naar Ændringsforslagene optage samtlige Satser og afrunde dem efter Decimalsyftemet, saa er der et Punkt labet ude af Betragtning, nemlig Undermunderingsgodtgjørelsen. Denne er for Dieblikket 3 β , men foreslaas sat til 7 Dre og allerede denne Forøgelse medfører efter Forslaget en Udgiftsforøgelse af 21,349 Kroner. Det har været i alt Fald mig klart, at der maatte neppe er nogen af de forskellige Poster, der snarere kunde trænge til en Forøgelse end netop denne, endstjøndt Opmærksomheden ikke tidligere har været saa stærkt henledet derpaa; men man vil indrømme, at en Undermunderingsgodtgjørelse af 3 β efter de nuværende Priser paa ingen Maade kan dække Soldaternes Udgifter og heller ikke vil kunne det, naar den forhøies til 7 Dre. Skulde dette Belsøb forhøies, vilde det nærmeste Tal jo være 10 Dre, og jeg tror, at Meget vilde kunne tale for, at vi kom dertil. Forslagsstillerne have imidlertid i alt Fald foreløbig næret nogen Betænkelighed ved at tage Munden saa fuld, idet en saadan Forøgelse fra 3 β til 10 Dre vil medføre en Udgiftsforøgelse af ikke mindre end 85,396 Kroner. Dersom der imidlertid her i Thinget i Dag skulde falde Udtalelser til Støtte for et saadant Forslag, skulde jeg for mit Bedkommende være meget slem for, at vi ogsaa forøge Godtgjørelsen for Undermundering fra 3 β til 10 Dre. Hvad nu selve Hovedposten angaar, nemlig Forhøielsen af de Meniges og Underkorporalernes Lønning til 55 Dre og 65 Dre, da have Meningerne jo været delte om, hvad der er absolut nødvendigt. Jeg tror nu heller ikke, at der kan opstilles nogen fast Beregning, der nøgagtig kan sige os, hvad der er uundgaelig nødvendigt for Soldaten til hans Underhold. I den Henseende ere Forbringerne noget forskellige. Men at vi ikke i vort Forslag ere gaaede for vidt, derom tror jeg ikke, at der kan være nogen Tvivl, naar man erindrer, at, allerede den Gang Lønningsloven for Hæren blev vedtagen, var der stillet Forslag om at gaa videre, end vi her have foreslaaet. Der var nemlig allerede den Gang foreslaaet at